

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

A lánc tartozások kialakulását,

1.

Az egyoldalú árverseny,

2.

Az ál-fővállalkozókból álló hosszú vállalkozói láncok,

3.

A tulajdonos-beruházók és a projektfinanszírozó bankok profitmaximalizáló spekulációja,

4.

Az adózási anomáliák, és áttételesen:

5.

A pénz forgási sebességének a reálgazdaságban tapasztalható kóros lelassulása teszik lehetővé.

6.

A már meglévő lánc tartozások felszámolása is égetően sürgős, mert több ezer milliárd forint sorsa bizonytalan, nem jut el a teljesítő cégekhez, s a spekulánsok kezén ez a pénztömeg az adózási rendből is kikerül, tehát a költségvetést is óriási kár éri.

I. Az egyoldalú árverseny, amely az ajánlatok minden más vonatkozását, a minőségi garanciákat, a komoly, megalapozott teljesítési határidő-ajánlatot, a cégtörténet és a referenciák szempontjait teljesen háttérbe szorítja az ajánlati ár szintjéhez képest, kontraszelekciót eredményez a gazdaságban: győz a rossz, veszít a jó. Ez utóbbin az a komoly ajánlattevő értendő, aki az ajánlat legkülönbözőbb összetevőit igyekszik összhangba hozni, s

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

a projekt megvalósításához alkalmas ár alá nem megy. Ez a piaci szereplő majdnem mindig veszít a felelőtlen, kontár, gátlástalanul aláígérő szélhámosokkal szemben, akiket nem érdekel, hogy a megajánlott áron megvalósítható-e a projekt.

A győztes tehát megvalósításra alkalmatlan áron nyeri el a megbízást, amelyet követően szükségszerű láncreakció indul meg: eleve bekalkulálja „üzleti tervébe” az anyag, a munka, az alvállalkozók ki nem fizetését, vagy nem teljes mértékű kifizetését. A nyertes tehát már a megbízás elnyerésekor tudatában van annak, hogy nem lesz fedezet a munka kifizetésére. A vesztes jó cégek pedig gyakran a nyertes szélhámosok alvállalkozóiként válnak áldozatokká.

Ennek, a gazdaságot szétziláló, óriási veszteségeket és ösztársadalmi károkat hordozó helyzetnek a kialakulását minden országban megakadályozzák.

Nem sokat törődnek már a „szerződés szabadsága”, a „vállalkozás szabadsága”, a „verseny szabadsága”, vagy az „árképzés szabadsága” jelszavaknak a spekulációt erősítő értelmezéseivel, hanem határozott intézkedéseket hoznak és tartanak érvényben. Így a környező, hasonló történelmi terheltségekkel élő országokban sem fajult el a helyzet a magyarországihoz hasonlítható mértékben.

Általában is meg kell jegyeznünk: a gazdaság és pénzügy területén az a szabadság, amely pusztító hatású a gazdaságra és a társadalomra, valójában nem a szabadságjogok érvényesülését, hanem egyes csoportérdekek pénzügyi diktatúráját szolgálja. Túl kell lépnünk a nemes eszmék csalárd, manipulatív hangoztatásának ígéző hatásán, és határozott intézkedésekkel meg kell védenünk a valós gazdaság valós érdekeit.

Javaslataink rövid vázlata:

1. A rezsióradíj minimális összegét, amely alatt nem lehet ajánlatot adni, az illetékes szakhatóság, aktív piaci monitoring alapján, félévenként határozza meg.

2. Az anyagokra vonatkozóan ne lehessen átalány-jellegű ajánlatot adni és szerződést kötni. Kizárólag tételes költségvetés és szerződés születhessen az anyagfelhasználásról, tételes elszámolási kötelezettséggel.

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

3. Igazi kamarák kellene, igazi, szigorú szakmai szelekcióval, igazi jogosítványokkal, amelyek alapján a sarlatán szélhámos vállalkozásokat kiszoríthatják a piacról.

A kötelező kamarai tagság idején működő kamarák sajnos csak rossz emlékek karikatúrái voltak az egészséges kamarai működésnek. Nem ilyenekre, hanem érdemi munkát végző, és megfelelő jogosítványokkal rendelkező kamarákra lenne szükség.

4. Az engedélyezési eljárást módosítani kell:

1.

a megvalósítás anyagi fedezetének az építető általi igazolása nélkül ne lehessen kiadni építési engedélyt;

2.

a projekt megvalósításában résztvevő vállalkozások kifizetésének igazolása nélkül be se fogadhatta az építésügyi hatóság a használatbavételi engedélykérelmet;

3.

a fővállalkozó és alvállalkozó közötti jogvita esetén a használatbavételi engedély kiadásának feltétele legyen, hogy a fővállalkozó, a jogvita tárgyához kapcsolódó ellenérték összegét köteles legyen bírósági letétbe helyezni.

5. Egyértelmű (jogegységi) állásfoglalások szükségesek a lánc tartozások kialakulásához vezető okok büntetőjogi tényállásként kötelező értelmezéséhez. Például: csalás a megvalósíthatatlan áron történő ajánlatadás; vagy: több büntetőjogi tényállás elemeit, például a csalás, orgazdaság, sikkasztás, lopás, stb. elemeit magában foglalja az a magatartás, amely megvalósítja azt a csalárd eljárást, hogy a megrendelt, megkapott, átvett értéket azt követően sem fizeti ki az érték létrehozójának, amikor a részéről már megtörtént az ingyen, vagy töredékösszegért átvett dolog továbbértékesítése.

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

II. A hosszú alvállalkozói láncok

A projekt megvalósításában semmilyen tényleges munkát nem végző, tartalmát tekintve csak lebonyolítói, valójában pénzeszkívási funkciót betöltő vállalkozások egymás alá szerveződése a projektmegvalósítás vállalkozási struktúrájába, korrupciót, árfelhajtást, s a struktúra legalján elhelyezkedő, a projektet ténylegesen megvalósító alvállalkozói kör spekulációs célzatú ki nem fizetését eredményezi.

Javaslatunk vázlatosan: a tulajdonos-beruházó (építtető), a generál kivitelező, a fővállalkozó és a lebonyolító fogalmának és tevékenységüknek tartalmi jellegű, jogi meghatározása. Egészséges gazdaságban élesen elkülönül egymástól a fővállalkozói és a lebonyolítói funkció. A különbség lényege az anyagi elszámolási kötelezettség jellegében van. Röviden: a lebonyolító a megrendelőtől átvett pénzeszközöket köteles maradéktalanul a projekt megvalósítására felhasználni, s azokkal pontosan elszámolni, míg a fővállalkozó maga is önálló vállalkozói funkciót tölt be a struktúrában, s nem köteles a szerződésben meghatározott módot meghaladóan elszámolni teljesítménye ellenértékével. Ezt a különbséget határozottan érvényesíteni kell. Egyáltalán ne tölthessen be fővállalkozói funkciót olyan cég, amelyik nem rendelkezik saját kivitelezői kapacitással, csak alvállalkozók bekapcsolásával manipulál. Arányokat is meg lehetne határozni. Például: azt a céget, amelyik az általa vállalt munkák szerződési ellenértékének legalább felét lefedő munkát nem saját kapacitásával végezteti el, ne lehessen fővállalkozónak tekinteni, hanem lebonyolítónak, a lebonyolító szigorú elszámolási kötelezettségével.

A pusztán pénzeszkívás céljából beépülő látszat-fővállalkozások spekulációjának haszonélvezőit a csalás büntetőjogi következményeivel szükséges szembesíteni és fenyegetni.

III. A tulajdonos-beruházók és projektfinanszírozó bankok profitmaximalizáló spekulációja

A profitmaximalizálás jegyében a pénztulajdonos beruházó (építtető) cégek és a projektfinanszírozó bankok család eljárásra alkalmas szerződéseket diktálnak a megvalósítóknak.

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

Javaslataink vázlata:

1.

A megvalósításra alkalmatlan áron történő szerződéskötés tiltása kétoldalú legyen: vonatkozzon az építtetőre is, ne csak a fővállalkozóra. Az építtetőnek, saját érdekkörében meg kell győződnie a megajánlott ár megvalósítási realitásáról.

2.

A tulajdonos-beruházó cégek által létrehozott projektcégek tartozásaiért a tulajdonos-beruházó cég tulajdonosai és vezetői egyetemes és korlátlan felelősséggel tartozzanak. Ez a kötelezettség akkor is álljon fenn, ha több lépcsőben szerveznek maguk elé ezek a beruházó cégek ütköző projektcégeket.

3.

A projektfinanszírozó bankok esetében

1.

A finanszírozó bank köteles legyen saját érdekkörében meggyőződni a megajánlott ár megvalósítási realitásáról.

2.

Projektfinanszírozási szerződés esetén a szerződés alapvető elemeit, amelyek a pénzügyi és ütemezési feltételeket rögzítik, semmilyen módon és mértékben ne lehessen egyoldalúan megváltoztatni.

3.

A finanszírozási szerződés teljesítésének, a finanszírozó bank részéről, a projekt megvalósításának menetében történő, új, a szerződésben nem szereplő feltételekhez kötése, család eljárásnak minősüljön, annak büntetőjogi következményeivel a finanszírozó bank vezetője ellen.

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

4.

A jelzálogjog a megvalósítók jogos érdekeit ne helyezze a finanszírozók érdekei mögé. Elfogadhatatlan az a helyzet, hogy a projekt továbbértékesítésekor a finanszírozó bank busás hasznot szerezhessen abból a projektből, amelynek megvalósítói még ki sincsenek fizetve.

IV. Adózási anomáliák

Amíg a meg nem kapott ellenérték után is adózni kell, addig a lánc tartozások csak gyarapodni fognak.

Javaslataink vázlatosan:

1.

1. Csak a befolyt ellenérték keletkeztessen adózási kötelezettséget.

2.

2. A „holland modell” tanulságainak alkalmazása:

Minden vállalkozásnak két számlája van: egy közteher- és egy vállalkozói számla. A közteher számláról történik az adók és járulékok befizetése, míg a vállalkozói számla fölött a vállalkozó szuverén módon rendelkezik.

A megrendelő, a vállalkozó megfelelően felszerelt számlája ellenértékének 40%-át a közteher számlára, 60%-át a vállalkozói számlára utalja.

Az adóhatóság a vállalkozó közteher számlájáról leemeli a naprakész bevételek adó- és járulékfizetési kötelezettségeit, ami marad, a vállalkozói számlára helyezi.

Ha a megrendelő nem időben fizet, a határidő után pár nappal az adóhatóság inkasszálja tőle az ellenérték összegét, a számlakibocsátónak mind a vállalkozói, mind a közteher számlájára.

Bármilyen zavar adódik a megrendelő fizetőképessége, vagy fizetési készsége tekintetében, az adóhatóság jár el és érvényesíti a vállalkozó jogos követelését.

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

Nem is létezik Hollandiában lánc tartozás, ahogyan a legtöbb EU országban sem. A költségvetés bevételi oldala pedig stabilan, kiszámíthatóan működik.

Természetesen nem várjuk el semmilyen minta szolgái lemásolását, hiszen mások a feltételek Hollandiában, mint Magyarországon. Azonban az egyes országokban jól működő modellek tanulságait mindenképpen hasznosítani kérjük a magyar kkv szektor stabilizálása érdekében.

V. A pénz forgási sebességének kóros lelassulása a reálgazdaságban

Míg a tőzsdéken, a „ kaszinógazdaságban”, másodpercek töredékére gyorsult a pénz forgási sebessége, addig az értékteremtő reálgazdaság területén túrhetetlenül lelassult. Éppen ott, ahol a valóságos gazdasági események játszódnak, amelyektől függ családok millióinak létbiztonsága és az ország gazdasági virágzása, nem ritka, hogy 90 napos, 120 napos, sőt még efeletti idejű átutalási határidőket is megszabnak a megrendelői oldalon. Ez állandó hitelre-szorultságot, működési kiszámíthatatlanságot és létbizonytalanságot eredményez.

Kérjük, hogy jogszabály tiltsa meg a 15 naptári napon túli átutalást, a teljesítést igazoló okmányok mellékletével ellátott számlák benyújtását követően. A tilalom kétoldalú legyen: egyaránt vonatkozzon a megrendelőre, aki ne szabhasson ettől eltérő feltételeket, s vonatkozzon a vállalkozóra is, aki ne fogadhasson el hosszabb átutalási határidőt.

Ez a szabály a beruházások élénkülését és átfutási idejük felgyorsulását is eredményezni fogja. Ne a bankokban és a kaszinógazdaságban forogjon a pénz szédítő sebességgel, néhány spekulánst gazdagítva, hanem a gazdaság valós társadalmi érdekeit szolgálja, az értékteremtő cégek teljesítési képességével összhangban lévő forgási ütemben!

VI. A meglévő lánc tartozások felszámolása

Égetően sürgős lenne a folyamatban lévő lánc tartozások felszámolása, az előbbieken javasolt intézkedések elemeinek felhasználásával, gyorsított eljárások alkalmazásával. Célszerű lenne

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

1.

a tartozási láncok rosszhiszemű elindítóinak személyes vagyonzárlatát elrendelni,

2.

vagyonátjátszás alapos gyanúja esetén a rokoni, üzleti körükre a vagyonzárlatot kiterjeszteni,

3.

büntetőjogi eljárás alá vonásukat azonnal megindítani,

4.

folyamatban lévő ügyek esetében a használatbavételi eljárást a tartozási láncok feloldásáig felfüggeszteni.

A felelősök rosszhiszeműségének bizonyítására szakértők bevonásával, gyorsított vizsgálatokat kellene végrehajtani. Gyakori jelenség például, hogy a megrendelő, minőségi kifogásokra hivatkozva, V. osztályúra leminősítés miatt nem fizeti ki az elvégzett és átvett munkát, de ugyanazt a munkát, továbbértékesítés folyamán I. osztályú minősítéssel és áron adja el. E tényállás megállapításához rendkívül gyorsan végrehajtható vizsgálat elegendő, s a rosszhiszeműség ennek alapján egyértelműsíthető.

Szóvá kell tennünk, hogy az építőipar gazdasági súlya és jelenlegi zilált helyzete indokoltá tenné, hogy miniszteri szintű, egységes képviselte legyen a kormányzatban, ne pedig több minisztériumban szétszórt feladatokkal, alacsony szintű, gyenge hatékonyságú ügykezelése. Szükségesnek látszik az ágazat stabilizációjáig kormánybiztos kinevezése is, aki koherens és konzisztens megoldási koncepciókat tudna kialakítani és végrehajtani.

A kis- és középvállalkozások működésének stabilizálása állami érdek. Az egész ország gazdasági virágzása függ tőle. E rendelkezések törvénybe és egyéb jogszabályokba iktatásához nem kell pénz, csak politikai akarat.

Írta: VÉSZ

2011. december 21. szerda, 13:26

AHHOZ HASONLÓ HADJÁRAT MEGINDÍTÁSA SZÜKSÉGES, AMELYET AZ ORSZÁGGYŰLÉS ÉS A KORMÁNY AZ UZSORÁZÁS ELLEN, DÍCSÉRETES ELSZÁNTSÁGGAL ELHATÁROZOTT ÉS VÉGREHAJTOTT!

A különbség a méretekben van: a lánc tartozások a teljes társadalmi konstitúció alapjait fenyegetik. Ha az értékteremtő ember és vállalkozás nem kapja meg munkája ellenértékét, összeomlik a gazdasági működés, és többé nincs jogalap a társadalmi morálitásról beszélni.

Ugyanakkor, a nemzetközi pénzügyi válság megpróbáltatásait is sokkal könnyebben véselné át a magyar gazdaság és társadalom, ha a válsággal egyébként össze nem függő, de a válságnál pusztítóbb hatású lánc tartozások okai megszűnnének, s a folyamatban lévő ügyeket orvosolná az államhatalom.

Tisztelettel:

Budapest, 2011. december

a Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége nevében: *Éliás Ádám elnök*